

STRATEGII DE DEZVOLTARE A COMUNICĂRII ASERTIVE ÎN INTERRELAȚIA EDUCATOR PĂRINTE

Marina PASCAL,
*Facultatea Psihologie, Științe ale Educației, Sociologie și
Asistență Socială*

CZU: 371.13.064.1

marinapasca127@gmail.com

Modul în care se desfășoară comunicarea între părinte și educator are un rol foarte important în educația copilului și formarea lui ca OM al societății de mâine. Reieșind din acest considerent deducem necesitatea unei colaborări pozitive și eficiente între acești doi coechipieri: educator și părinte.

„Pentru a putea colabora, oamenii învață să comunice unii cu alții, să se înțeleagă, și să se cunoască” [1, p. 101]. Totuși, stabilirea unei imagini despre o persoană nu asigură și stabilirea unei imagini a realității celorlalte persoane. Datorită cercetărilor în domeniul comunicării, deja se cunoaște, că mesajul transmis este perceput de interlocutor prin prisma experienței avute, prin propriul punct de vedere, din perspectiva poziției pe care o are. Ceea ce ar însemna că ideea pe care o relatează educatorul poate fi percepută cu totul diferit de către părinte și invers. Astfel se crează situațiile de conflict și blocajele în comunicare.

Pentru un parteneriat eficient între educator și părinte este necesar să se acorde maximum atenție modului de comunicare în cadrul acestui tip de interrelație. Succesul parteneriatului educator părinte depinde de stilul de comunicare atât al educatorului cât și al părintelui. În acest scop se oferă prioritate stilului asertiv de comunicare. Numai pe o astfel de bază interrelația educator părinte își va realiza menirea și anume *dezvoltarea viitorului om al societății*.

Lange și Jacubowski susțineau ca „asertivitatea implică apararea drepturilor personale și exprimarea gândurilor, sentimentelor și convingerilor în mod direct, onest și adecvat, fără a viola drepturile altei persoane” [2]. Asertivitatea este cea mai eficientă modalitate de soluționare a problemelor interpersonale. Comunicarea deschisă și sinceră permite înțelegerea mesajelor, gândurilor, ideilor fără distorsiuni ceea ce favorizează menținerea unui climat pozitiv în cadrul relației interpersonale.

Comunicarea asertivă este modelul de comunicare ce permite exprimarea sentimentelor, nevoilor și dorințelor în mod deschis ținând cont de opiniile celorlalți. Comunicarea și recepționarea corectă a mesajelor într-un stil asertiv înseamnă să comunicăm cu plăcere... să oferim ajutor cu plăcere... să cerem ajutor fără teama de a fi judecați...

Educatorii, din perspectiva lor de pedagogi, prin definiție se cere a fi asertivi, părinții însă nu întotdeauna denotă un stil asertiv, fapt care generează deseori o comunicare defectuoasă în contextul rezolvării anumitor probleme referitor la educația copiilor. Obiectivul comunicării asertive, de fapt, nu este să învingi într-o conversație, ci să rezolvi problemele și să obții rezultate pozitive.

Actualmente se pune mare accent pe stilul asertiv de comunicare. O serie de centre de dezvoltare personală propun cursuri de dezvoltare a comunicării asertive, totuși persoanele cu stil de comunicare agresiv consideră aceste cursuri inutile, cei cu un stil de comunicare predominant pasiv nu au curaj sau consideră frecventarea acestor cursuri jenante, atenția spre aceste centre și motivația de a eficientiza propriul stil de comunicare este valorificat doar pentru persoana care realizează acest lucru și are motivație intrinsecă.

Educatorii, fiind obligați de documentele de politici educaționale, frecventează diverse cursuri care implică sesiuni de dezvoltare personală și inclusiv dezvoltarea comunicării asertive. Părinții, sunt grupul de persoane care, nu sunt obligați de nimeni să se implice în programe de dezvoltare personală. În aceste situații, managerului îi revine sarcina principală de a motiva și implica atât părinții cât și educatorii într-un program de formare comun, astfel asigurând egalitatea poziției și necesitatea de dezvoltare a comunicării asertive în cadrul relației părinte-educator pentru fiecare dintre părți. Fiind pe aceeași poziție, încadrați în același program de formare, ambii parteneri (educatorii și părinții) se vor simți la fel, vor avea posibilitatea să fie empatici, să vadă situația din alt punct de vedere, din punctul de vedere al celuilalt.

În concluzie, necesitatea identificării unor strategii de dezvoltare a comunicării asertive în interrelația educator-părinte este factorul de bază în crearea unui parteneriat eficient educator-părinte, iar modul în care va fi construit acest parteneriat va influența și climatul educațional al copilului - Omul de Mâine al Societății Noastre.

Referințe bibliografice:

1. BELEA, V., IANIOGLO, M. *Principii de optimizare a comunicării eficiente dintre părinți și cadre didactice*. Materialele conferinței științifice „Роль образования в подготовке конкурентоспособных специалистов. Студенческие исследования”, Comrat, Moldova, 28 aprilie 2016, p.101-105.
2. Psychologies: revistă online pentru literatură internațională, 31 martie 2010. Disponibil: <https://www.psychologies.ro/dezvoltare-personala-cunoaste-te-2/comunicarea-assertiva-cheia-intelegerii-1320416?v=7dc10e66da55>

Recomandat
Nina BÎRNAZ, dr., conf. univ.